

1689.

1^a Hartung, Joh. Christophorus: De jurisdictione Consistoriali.
2^a Suppl. 1689 & 1725.

2. Lamberbach, Johannes: De originibus linguae Germanicae

3. Lynckerus, Nic. Christophorus: De praesentatione
sui ipsius

4^a Lynckerus, Nicolaus Christophorus: De superioritate sacrae.
2^a Suppl. 1735 & 1738.

5. Lynckerus, Nicolaus Christophorus: De familiarum nobi-
limo splenore

6. Lynckerus, Nicolaus Christophorus: Collatio processus iudicii
provincialis Austriaci cum processu juris communis
et Germanici.

7^a Lynckerus, Nic. Christophorus: De generibus nobilibus.
2^a Suppl. 1689 & 1727.

8^b Lynckerus, Nic. Christophorus: De successore feudi.

9. Lynckerus, Nic. Christophorus: De sumptibus.

10. Lynckerus, Nic. Christophorus: De accessione fluviali.

11^a Lynckerus, Nic. Christophorus: De causis iudicium
Comerale fundantibus

4689.

11. Mühlhoffert, Christoph Werkhaus: De decimis laborum in terris
protestantium
12. Müllerus, Petrus: Anathemus pœna ex heretico trauscat,
vel non.
- 13.^{a, b} Müllerus, Petrus: De constituto possessorio.
2 Impt. 1708 & 1728
- 14.^{a, b} Müllerus, Petrus: De jure agratorum. 2 Impt.
1689 & 1729.
15. Müllerus, Petrus: De instanti mortis hora.
- 16.^{a, b} Müllerus, Petrus: De quinque misis studii juris
2 Impt. 1689 & 1714.
- 17.^{a, b, c} Müllerus, Petrus: De obligatione sub infamia Reg
Schlesenscheilten. 2 Impt. 1705, 1712, 1744.
18. Müllerus, Petrus: De probatione fidei bonis

caat)

2

85

J

J

D

A

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE
GANERBINATIBVS,

VVLGO:
Von Gan = Erbschafften,

QVAM
SVB PRAESIDIO
DN. NIC. CHRISTOPHORI
LYNCKERI,

ICTI IENENSIS CONSUMMATISSIMI,
NEC NON POSTEA S. R. I. EQVITIS, ET S. C. MAIEST.
A CONSILIIIS IN AVLA IMPERIALI,

DIE XXVI. AVGVSTI ANNO CID IO C LXXXIX.

PRO LICENTIA
SVMOS IN VTROQVE IVRE HONORES DOCTORALIA
MORE MAIORVM CAPESSENDI,

PVBLICAE SVBMISIT DISQVISITIONI
ERHARDVS WILHELMVS Himmel,
IENENSIS.

EDITIO ILL

IENAE,
LITTERIS IO. BERNH. HELLERI, 1747.

I. N. D. N. I. C.

Dissertationem hanc Inauguralem respiciendo creatoris nostri omnipotentis directionem, certissima in Patronos mihi observandissimos spe, quod hunc qualemcunque ausura magnanimitate sibi alias quoque solita & jam protecturi sint, elaboravi, Jacobum VVernberum Kyllingerum, tractatu suo de Ganerbiis Castrorum scripto, Autorem secutus, dum quaestiones ab illo motas tetigeo, quo in Dissertatione licet, modo.

I.

Quod attinet Etymologiam vocabuli Ganerbi, & hinc derivati voc. *Ganerbinatus*, illud origine Germanicum & inde compositum est, hinc, seposita multifaria homonymia, de qua late *Kylling. Discurs. 1.* denotat

A 2

idem

idem ac Dominos communes, *gemeine Herren*; Idque ex natura vocabulorum simplicium, & quidem i. *gahn*, veteribus *gemein*: de quo *VVeberus sub Rubr. gemeine Gan-Erben, Kylling. Disc. 1. §. 28.* Et 2. vocab. *Erben*, quod regulariter quidem successores in universum Jus, denotat, l. 62 ff. d. R. §. interdum tamen etiam Dominos Rerum suarum, pro Herede enim gerere est pro Domino gerere, veteres enim haredes pro Dominis appellabant. §. *fin. §. de Her. qual. & Diff.* cui ad stipulatur & idem *Kylling. Disc. 1. §. 41.* dicens: olim Vocabula *Erb* & *Erben*, proprie & peculiariter usurpata fuerunt pro Possessoribus Rerum Immobilium. Et in superiori Germania, *Erbassen von und zu N.* se dicunt Dominos Arcis, Castri aut praedii cuiusdam, etiam non attento utrum universali an singulari titulo tales facti sint. *Et VVeber. sub voc. Erblisch.* Hoc verbum *Erblisch* potest etiam interpretari Proprietarie, quod ab usu German. linguae non abhorret, ut: *Erblisch*, pro *Eigenthümlich*; Nec Saxon. inusitatum, qui Res immobiles proprias, *Erbe*, appellant: sic *Erb-Herr*, quasi *Eigenthums-Herr*, verus & directus Dominus; Hincque vocabulum compositum *Gan-Erben* indicare Con-Dominos Rerum Im-

mobi-

mobilium, non dubito. Quod eo magis eluce-
 scet ex Ganerbinatum Origine, cum enim quon-
 dam Inimicitias denunciare, easdemque armis fi-
 nire soliti sint etiam destituti omni Majestate, da-
 das Faust und Kolbenrecht im Schwang gienge,
 de quo *VVebn. sub voc. befehden*, & inde intecura
 redderentur Itinera ac Domicilia. Alii virtuti po-
 tius operam dantes, confecerunt sibi artes munitas
 in quibus cum Familiis suis ac pretiosis Rebus, ab
 ejusmodi Invasionibus tuti essent, certasque leges
 præsertim Defensionis sibi constituerunt, *Carpz.
 Pract. Crim. P. 1. quest. 35. §. 4. & 5. Rittershus.
 partit. Feudal. l. 1. c. 17. §. 2. VVebn. sub vocab. gan-
 Erben c. 2.* Cum igitur nomina tanquam signa
 regulariter à Rebus quibus imponuntur tanquam
 signatis certissimam Interpretationem nanciscan-
 tur, ii autem qui Con-Dominii certorum Immo-
 bilium fuerunt, dicti sint ganErben; Hinc patet
 origine proprietate & usu loquendi Ganerbios di-
 ci Dominos Immobilium, communionem eorum
 habentium titulo vel hæreditario vel alio quocun-
 que. Id quod confirmatur *Recess. Imper. zu Aug-
 spurg de anno 1500. sub titulo: wider der Gan-Er-
 ben Schloß. Ord. de pac. publ. VVormat. de anno
 1521. eod. tit. Jure Sax. Burgmann heist die Gan-
 Erben*

Erben und Edelleute, so vor Alters unter einem Burg-Herren auf einer Burg gewohnet haben. Et alibi: Burg-Lehen heist solche Lehen, da ihrer viel Edelleute oder Gan-Erben, wie mans igo nennet, in einer Burg oder Schloß zusamment haben Lehn und Lehns-Recht. *Carpzov. pr. Rer. Crim. p. 1. q. 35. §. 6. it. Reform. Civit. Francof. p. 2. tit. 5. §. 1. & 2.* Wäre es, daß viele eine Behausung oder aneinander liegendes Guth mit einander als Gan-Erben in Gemeinschaft hätten, *v. Kyll. D. 1. §. 43.*

II. Quantum ad Equivocationem, negandum non videtur, posse omnino Ganerbios seu Ganerbinatum idem denotare ac pactum Confraternitatis aut Majoratus, si voluntate contrahentium alix qualitates Pacto non inseruntur, quam moribus Confraternitates aut Majoratus amictos esse cernimus. Si tamen respicio Ganerbinatum ratione Naturalium pro tempore Originis, & quantum progressu temporis potissimum eo inclinatus remansit, differt. 1. *Causa effic.* Cum, quamvis Ganerbinatus sapius initus sit à Personis Illustribus, utpote à quibus Finis infra positus optime ob majorem potentiam & opulentiam eorum obtineri possit; Nihilominus tamen eundem etiam

iam privatos, destitutos qualitate ejusmodi illustri, sub confirmatione Principis inire posse non dubito: Confraternitates autem, non nisi in Familiis Ducum, Principum, Comitum, & cœterorum Illustrium, Jurisdictione tali instructorum, ut Jus condendi leges habeant, à Majestate Cæsarea confirmari solent. *Gail. l. 2. observ. 126. §. 1. 2.* Causa Finali, licet minus & aliquatenus tantum, cum primaria species Ganerbinatus, principaliter securitatis, sui ac familiæ defensionis gratia, ad cohibendos latrones inita sit. *Carpzov. Pr. Crim. P. 1. quest. 39. VVeibn. sub voc. Gan- Erben cap. 2.* Confraternitates autem principaliter mutæ successione gratia ad pacem tranquillitatem & splendorem Imperii conservandum, ad defensionem subditorum quorum interest, ne alienis & ignotis Dominis subjiciantur, receptæ sint. *Gail. l. 2. obs. 127. §. 2. 8.* Utque sereno concordie vinculo altera Domus alteri nexa sit, ac sciant, qua fide qua dexteritate altera Domus, alterius subditos in expressum eventum regere acturi debeat. *Reink. de Reg. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 18. n. 17.* 3. Modo constituendi, cum, Ganerbinatu introducto, Dominium & vera possessio per communionem transferatur: Confraternitatibus autem tantum possessio ficta

ficta per constitutum : *Reink. R. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 18. §. 12.* & Investituram simultaneam prout de-
 jusmodi, in Exemplo Marchionum Brandenb. &
 Ducum Pomer., licet unilateralis tantum successio-
 nis confraternitatum, ratione Ducatus Pomeran.,
 testatur *David. Chytraeus Chron. Sax. lib. 12. p. m. 315.* De Bilaterali autem *Carpzov. ad L. Reg. c. 6. sect. 7.* Inter Duces Bavariæ & Principes Palatinos, it. inter Duces Sax. & Principes Comites Henneberg. ratione Henneberg. & respective Coburg. it. inter Domum Sax. & Landgravios Hassiæ & plures alios ibidem remissive. 4. Effectu ratione Exercitii, quod Ganerbinatu constituto statim uterque Jus suum secundum naturam communio- nis exercere ipso actu possit, nec in suspenso sit. In Confraternitatibus autem post extinctionem demum alterius Familiæ utpote in quem casum contractæ sunt *Reink. l. 1. cl. 4. cap. 18. §. 11. Gail. lib. 2. obs. 127.*

III. Unde quoque patet facillime, quomo-
 do à Majoratu differat; utpote quo, inter perso-
 nas tantummodo unius Familiæ, cum Senioris
 prærogativa derivanda post hujus mortem ad pro-
 xime hunc ætate excipientem, quid certi pacisci-
 mur *Klock. P. 1. cons. 7. per tot.*

IV. His

IV. His præmissis proximius Essentiam Ganerbinatus ejusdemque Definitionem inspiciamus, quæ hæc sit: SOCIETAS CASTRI AVT ALIORVM IMMOBILIVM, ORIGINALITER SECVRITATIS, POST ALTERIVS QVOQVE LEGITIMI FINIS GRATIA, CERTIS LEGIBVS A CONFOEDERANTIBVS INITA, A SUPERIORE CONFIRMATA. Cumque cujusvis Definitionis Naturam ratione ejus quod sit clara, Ex notioribus natura, Reciprocabilis cum suo Definito &c. exprimat optime Genus & Differentia Specifica, hinc loco Generis posui SOCIETATEM, quæ hic est; Communio Jurium sui objecti, animo operas aut alia inde consequentia communicandi Jure Confraternitatis: Idque exhaurit Naturam Generis proximi in speciebus sub se contentis; estque iis prius natura, latius, æqualiter competens ac ita qualificatum prout Natura Generis postulat. Differentia Specifica desumitur ab Objecto externo, à Forma, & sine formali de quibus singulis suo loco. Adjicitur autem Definitioni etiam Proprium Ganerbinatus & quidem Secundi modi, quod consistit in confirmatione Superioris; Cum enim hæc Conceptum Ganerbinatus primum non reddat, sed se-

B

cun-

cundarium tantum, necessarium tamen ad id, ut nomen Ganerbinatus veri ac moraliter subsistentis, mereatur; hinc proprii loco stet. Quamvis autem hoc propr. videatur definitioni minus compte inferi, utpote cujus Indolem supra dixi esse; RECIPROCARI POSSE CVM SVO DEFINITO. Et praeter id, omne tanquam abundans omitteri debere; Abundans autem Definitioni omne dicatur; quo sublato sufficienter explicatur Rei Essentia ex iis quæ remanent, sed CONFIRMATIONEM Essentiale Ganerbinatus non esse confitear, eo ipso dum eam à conceptu primo excluderim: Resp. tamen Definita, quæ certas includunt Circumstantias, sine illis non esse definienda: cum igitur confirmationem ad id ut Ganerbinatus subsistat necessariam esse infra ostendam, hincque qualitas illa Tolerabilitatis ac Subsistentiæ legalis, in Ganerbinatu, circumstantiam notabilem, non solum Juris quo iusta ab injustis discernuntur, sed & (Fictione juris) Facti, importet, cum omnis conventio contra leges inita, non solum pro inutili, sed & plane infecta habeatur per *L. 5. C. de LL. & constit. princip.* Hinc merito Definitioni adjiciendum est.

V. Ratione causæ efficientis quæritur: Quis Gan-

Ganerbinatum inire possit? Et distingvendum est inter Ganerbinatum CASTRI (quod hic accipitur pro Universitate Societatum simplicium loci muniti) & aliorum Immobilium. Quod Ganerbinat. Castri attinet hunc inire potest vel MAIESTAS liberrime in suo Territorio. Cum enim ea sit summa ubique Potestas, cujus Acta infirmari nequeunt, soluta omnibus legibus etiam Naturæ & Gentium quoad vim coactivam in ordine ad subditos suos, Jus Belli & per consequens Armandarium & Fortalitiorum sit de Regalibus, quæ ossibus Majestatis inseparabiliter inharere dicuntur & pars totius potestativi; hinc, absque omni controversia vi potestatis omnimodæ, licitum ipsi est, ratione Castri tam exstruendi quam exstruæti insimulque totius Regionis Societatem inire: Sique Territorium servile sit, hocque jure regatur, indifferenter; Sin autem civile, patrimoniale tamen sit, ratione Juris Majestatici & Regalium tantum, sin vero civile & extra patrimonium sit, non nisi vi Domini Supereminentis fiat, necesse est. Et sic Regem Galliæ & Hispaniæ, ratione Regni Neapolitani aliquem Ganerbinatum coluisse ait Kylling. *Disc. 1. §. 60.* Cum autem Imperatores nostri Romani hodie Statuum Jura ita firmarint, ut

B 2

nec

nec à se, nec ullo alio turbari possint unquam *Pacific. Osnabr. Cas. Svec. art. 8.* Patet Imperatorem proprio motu & vi Reservatorum Regalium absque Ordinum Consensu Castrum nec exstruere, & in eo Ganerbinatum inire posse, id quod & expressis verbis Inviētissimus noster Imperator Leopoldus *Capitulat. art. 13.* in specie de Castris promittit *S. Jedoch sollen und wollen wir, 12.* Nec ratione Castri in Territoriis Statuum jam exstructi eundem celebrare posse: Quia enim Ganerb. importat non solum Communionem & translationem Juris Dominici in Castro, Imperatorem autem Jura Statuum Territorialia ac Dominica auferre non posse patet non solum ex manifesta Natura Juris Domini in Vasallos ac Feuda eorum, Principis in Subditos & eorum Bona, sed & in specie ex plurimis Capitulation. Imperatorum præsertim *art. 3.* Verum etiam importat Ganerbin. præter illam, confœderationem aliquam: Hanc autem se sine consensu Statuum non inituros promiserunt undiquaque Imperatores, præsertim Ferdinandus III. *art. 7.* cum seq. proindeque sine consensu Statuum & præsertim Domini Territorialis, de cujus præjudicio maxime agitur, hoc casu fieri non posse, certo certius est. **VEL PRIVATI**

TI IN REPUBLICA CONSTITVTI ; Eos non, nisi specialiter privilegiati sint, castra ædificare nequidem posse, credo ; quia Rempublicam citius quam Rebellionibus deprædationibus & Inobedientia subditorum, ex Indole pravitatis humanæ facillime eo inclinantium, non destrui, manifestum est ; qualem Ansam Castra subditis egregie suppeditare, & sine iis vel non dari vel non durare credendum. Hinc, cum salus populi suprema lex sit, ratio Imperii manifesta dicat, privatis interdiciendam esse omnem Armandiarum ac Fortalitorum speciem, Jura & connexa, cumque iis Respubl. non solum contra hostes ab extra, sed & Temultuationes intrinsecas tuendo regatur, jure ad Reservata Principum ac Regalia, quemadmodum Jus armandiarum & muniendi, appositio Militum & reliqua Jura Bellica, ita etiam castra ædificandi jus relatum est. Hincque Romanis usitatum fuisse muros civitatum destruere, ne deficient ; Anglos, Moscovitas omnesque Orientis & Africa Gentes ne fossa quidem aut vallo munitas Rusticis Domos concedere refert *Kyll. Disc. 4. §. 20.* Jura quoque nostra interdiciunt Municipalium muros exstruere *l. 6. ff. de Oper. publ.* eosdem reficere *l. 9. §. 4. ff. de rerum Divis.* Qu. QVAN-

TVM AVTEM AD SVBDITOS CASTRA
 IAM HABENTES: AN RATIONE EO-
 RVM ETIAM EIVSMODI GANERBINA-
 TVM INIRE QVEANT, QVAMVIS MI-
 NVS DVBIVM VIDEATVR, tum, quia castro
 concessio, etiam defensio quocunque modo, &
 per eam securitatem (utpote cujus causa principa-
 liter exstructum est) sibi acquirendi concessa vide-
 atur; Tum quod confœderationem legitima in-
 tentione ac defensionis gratia à generali interdicto
 Confœderationum *tot. tit. ff. de Colleg.* excludi di-
 catur *arg. l. 1. C. unde vi. Mynsing. cent. 6. O. 2.* ad-
 eo ut nec confirmatione quidem indigeant, si cum
 Klock. loquerer, *P. 1. conf. 7. §. 1121. &c.* Tum
 denique quod communionem aut societatem Ju-
 re Dominii ac regulari licere, concedendum sit.
 Proindeque nec juri communi, nec paci publicæ
 contrariari, nec Judicio Camerali quoque displicere
 potuisse colligationem ejusmodi, probet
Mynf. C. 6. O. 2. Nihilominus tamen cum con-
 fœderationem Bellicam sapiat ejusmodi Ganerbi-
 natus, ut supra dictum, hinc, **VEL SPECIALE
 PRIVILEGIUM REQVIRI CREDO**; utpote
 quod lex specialis dicitur *l. 2. C. de LL. & constit.
 PP.* Et quia Fœdera in hoc genere inire ad Re-
 galia,

galia, utpote quibus Rempubl. non minus quam ferro tuetur Majestas, refertur *Struv. Synt. J. F. C. 6. aph. 19.* Jus Belli & foederum pari passu ambulare dicitur *Reink. de R. S. & E. l. 2. cl. 3. c. 3. §. 21.* Jus Belli autem utpote sub quo motus, discrimen, ac salus Reip. totius in summo gradu versatur, subiectis merito ademptum est; Cum enim confederationem, promissionem mutui auxilii adversus hostes vel alios oppressores definiat *Klock. P. 1. conf. 37. §. 105.* Et vix aliud (si extra casum defensionis in continenti ad recuperandum spoliolum consideratur, de quo infra,) quam connexum Juris Belli esse queat, utpote quorum intuitu Bellum à principalibus litigantibus interdum suscipitur, tollitur, in Confederatos, antea Non-Hostes inducitur; merito ex hac hypothesei tantum competat necesse est, cui Jus Belli. Cumque præterea cætera Ganerb. Naturalia utpote protectio & defensio aliorum, regulariter tanquam Nota Superioritatis principi competant, nec consequenter actus notabilis & solemnus ad hunc finem tendens, celebrandus sit, id quod tamen confederatione fit, ideo & Jus hocce eo magis ad Regalia referendum erit. **VEL MINIMUM EIVS CONFIRMATIONEM EX SPECIFICA FORMA CVM**

CVM CLAVSVLA EX CERTA SCIEN-
 TIA, necessariam esse dicendum erit; Hac enim
 cum defectus personæ, formæ, solemnitatum & a-
 lii Juris Civilis suppleantur, prout passim Dd. &
 Bald. *in l. fin. ff. de Testam. Tut.* adeoque per eam si
 actus nullus est confirmetur, præter naturam con-
 firmationum novi aliquid detur, ad hoc, ut actus
 potius valeat quam pereat accipienda sit, proin-
 deque non confirmatum sed confirmans attenda-
 tur *Gail. l. 2. O. 1. §. 16. 17.* concedendum videtur
 in nostro casu, quo, defectus tantum in persona,
 inhabili ad confœderationem & agenda ea quæ
 Principi reservata sunt, consistit; & inde nullus
 redditur ex defectu Juris Civilis, confirmationem
 ejusmodi specificam ad corroborandum & requi-
 ri, & sufficere. Et talem confirmationem hoc ca-
 su necessariam fuisse, patet in exemplo castri Gan-
 erbici, in Hassia, dicti das *Busecker-Thal*, ex
 confirmatione Imperatoria infra allegata sub lit.
 A. quam ex singulari gratia Magnif. Dn. Præsidis,
 Præceptoris mihi observandi, quo allegare pos-
 sem, accepi. Hinc & *Reink. cum Kylling. Disc. 15.*
 §. 14. & *segg.* infringunt generalitatem Mynsingeri
 & Klock, asserentium: quod confœderationes,
 defensionis causa sub generali interdicto confœde-
 rationum

rationum tot. tit. ff. de Coll. non comprehendantur; directo contrarium statuentes; Omnia nempe Subditorum foedera etiam in nostro Imperio Rom. invito superiore esse illicita, idque ex generali interdicto l. penult. §. 1. ff. de Colleg. Et §. conventicula. cap. un. F. de pac. tenend. Int. Subdit. Cap. 15. A. Aullæ Cap. Leop. art. 9. Et quamvis Ordin. Cam. p. 2. tit. 9. §. 9. So jemand ic. Spoliatis Defensionem ac prosecutionem etiam antequam Declaratio fractæ pacis facta sit, collectis amicorum viribus permittat, & hoc ipsum etiam Constitutionibus de fracta pace publica in specie *novissima Ratispon. anno 1576.* consentaneum sit. *Gail. de pac. publ. l. 1. c. 1. §. 16.* Loquuntur tamen de colligatione ejusmodi, quæ defensionis causa in continenti fit, qualis Colligatio autem nomen veri foederis plane non meretur; Cum enim spoliati seu dejecti amici respicientes læsi injuriam, lædentisque atrocitatem invasionis, tantum accedant principali, ac viribus adjectis absque notabilis confederationis ac diuturnæ assistentiæ ex hac conventionem oriundæ Intentione, cooperentur tantum ad spoliū recuperationem Jure communi licitam, qua impetrata ab omni obligatione uterque rursus ipso jure liberatus est, sequitur quod Naturam foederis

C

non

non adæquet. Et posito etiam quod verum fœdus sit, exinde tamen generalem concessionem confœderationum à privatis & mediatis non esse trahendam, patet ex ipso textu Camerali hoc modo: Quod si tantum confœderatio ad recuperandum spoliū licita est, sequitur quod confœderatio alia non liceat. Quale argumentum contrariorum in Jure pro firmissimo semper habetur, nisi vel expressa lex vel sana ratio obstet, prout passim Dd. Et illustratur quoque exemplo internecionis hominum, ex moderamine inculpatæ tutelæ, quod, quemadmodum aggresso licet se defendere & occidere aggressorem in continenti, ex post facto autem non conceditur, ita & ad recuperandas res, spoliati cum amicis se statim confœderare possunt, extra hunc casum vero non licet. Porro quamvis Tx supra citatos prohibitorios, *l. penult. ff. de Colleg. & cap. de pac. tenend.* alii restringant ad confœderationes quæ prava intentione tantum fiunt, nec generalitatem prohibitionis confœderationum inde concedant; aliud tamen probat causa Impulsiva legislatorum, utpote unde Interpretatio Legum Doctrinalis sumenda est, quæ apud eosdem fuit; Ne sub prætextu ejusmodi conventionum improbi quid machinarentur subditi, prout ex *Livio & Svetonio* probat *VVesenb.*
Para

Paratitl. de Coll. & C. Et inde deducta præsumtio Juris, quod omnia collegia & Confoederationes specialiter non confirmatæ, malæ intentionis causa factæ præsumantur & hinc prohibitæ sint. Idemque privilegium aut specialis confirmatio conjuncta cum consensu Domini in Feudalibus castris eo magis necessaria videntur, quo magis omnis alienatio aut constitutio Juris in feudo, invito Domino fieri prohibetur; Cum enim, ut sæpe dictum, Ganerbinatus communionem etiam castri inducat, qua pro parte Dominium, transfertur, cum Res communis dicatur unius cujusque propria esse pro parte, *l. 2. C. de comm. serv. manum.* & interdum successionem; Domino autem invito vi Domini directi, deficiente successore à primo investito legitime descendente Feudum rursus accedere, ipsique invito extraneum successorem obrudi non posse, pateat ex natura conventionis & investituræ Feudalis, notissima omnibus; Manifestum hinc redditur, Dominos castrorum propria autoritate sese ganerbinare non posse.

VI. AN AVTEM STATUS IMPERII
ET COETERI IMMEDIATI EX DECRE-
TO IMPERIALI PER PLVRIMORVM VO-
TA OB PVBLICAM VTILITATEM OBLI-
GATI

GATI SINT, CONCEDERE, CASTRUM IN SVO TERRITORIO ERIGI, ET RATIONE EIVS GANERBINATVM INIRI? aliquid tantum dubii exinde habet, quod plurimi immediati territoria Jure Feudi & Dominii utilis possident. Hincque præter servitia amplius nihil præstare videantur. *Struv. Synt. J. Feud. cap. 11. aph. 5. & ejus §. 1. 13. & seqq.* 2. Quia singuli status quoque acceperunt cum jure territoriali ac regalibus, in specie cum potestate (quamvis aliquatenus restricta) bellica, & consequenter castra ædificandi per tot. Recept. & constitutiones Imperij cum qualitate non turbatos iri, ita ut etiam præsentem Imperatorem, nihilominus Dominus Territorialis Jura Superioritatis in Territorio exerceat solus, dicit *Arumæus Disc. J. Publ. 9.* quæ omnia toties renovata, & Status in iis confirmati, tam generaliter *Pac. Osnabr. Cas. Svec. art. 8. in princ.* quam specialiter *Capitul. Leop. art. 13.* ratione Juris ædificandi his verbis: *Jedoch sollen und wollen wir &c.* Et denique 3. quia id quod spectat ad universos tanquam singulos, ab omnibus debet approbari, ita ut pluralitas votorum hic suspensa videatur; His tamen aliisque non obstantibus, affirmativa verior videtur, cum hac tamen limitatione, deducta
ex

ex originali civitatis foedere coëuntiumque voluntate, ut in quantum fieri possit, Domini Territorialis Jus salvum maneat, ac de publico relarciatur si quod inde damnum habet. Quia i. quivis Status considerati ut singuli subditi dicuntur Imperatori & Imperio, mixte quidem tales, secundum plerosque, ceu participantes de Majestate, idque non solum ratione Personæ, quod patere dicunt ex Form. Juram. dem Röm. Keyser und Reich treue, hold und gehorsam zu seyn. *Ex Constit. Imp. de anno 1521. tit. 3.* und allen andern unsern und des Reichs Unterthanen. *Ex Recess. Imp. de anno 1567. §. 16.* Daraus dann gehorsame Fürsten und Stände des H. Röm. Reichs. Sed & ratione eorum Bona Immediata sub & in Imperio habentium, tanquam accessorii personæ, utpote quorum ratione quoque solvunt collectas Imperii *Recess. I. zu Augspurg de anno 1548. §. 66.* Wiewohl auch, qualis solutio si superiori fit, indicium immediatæ subjectionis certissime importat, cum non nisi subditis imponantur intuitu tamen Rerum *l. rescripto §. fin. ff. de Muner. & Honor.* prout id ulterius probant. *Reink. de R. S. & E. l. 1. §. c. 4. §. 116. & seqq. Gail. l. 2. obs. 52. §. 10. num. 3.* Præter hæc sive statuum Imperium nostrum esse monarchi-

chicum, sed Aristocratice tantum gubernari, seu Aristocratiam sed monarchice administrari, sive Rempublicam mixtam prævalente Monarchia, manet tamen Respubl., quo autem posito ponitur ordo inter Imperantes & ita Majestatem, apud quemcunque tandem resideat, & parentes tanquam subditos, quos hic non possunt non repræsentare quivis Status Imperii ut singuli & alii tam immediati quam mediati; cum igitur subditi sint, qualicunque etiam Jure gaudeant, Imperium tamen & Dominium supereminens Territorii intuitu, recognoscere simul tenentur, cujus hæc vis, ut ex voluntate fœderis civitatem constituentium originali, ipsorum Dominia & Jura utilitate publica exigente, restringi & plane auferri possint, proindeque tanquam minus tolerare coguntur ædificium aut castrum suis fundis imponi. Et quamvis Status Territorialem superioritatem ac Regalia omnimodo, simulque Jus belligerandi & ei annexa acceperint, ita ut non turbari in iis possint, illa tamen dependenter acceperunt ita ut concedens nihilominus retinuerit sibi Jus ac potestatem superiorem. Ut hinc quivis Status licet respectu suarum provinciarum ac Territoriorum analogam Majestatem habeat, respectu tamen ipsius Imperii

Impe^{rii}

Imperatori sit subjectus, *Struv. Synt. F. c. 6. aphor. 13.* Ut adeo Imperator & Imperium, absolutam & supra leges civiles constitutam potestatem habeat, vi cuius, quod Reip. utile non est, omnia Jura, Statuta, Privilegia & Pacta ex plenitudine potestatis tollit, prout *ex Recess. Imp. Aug. de anno 1557. §. Und nachdem* &c. & passim apparet. Quia 2. autoritate *Pacificat. Osnabr. Cas. Svec.* ejusque vi, per modum conventionis obligante, singuli Status se suae Jura Decretis Imperii submiserunt, eidemque potestatem ut in suo Territorio nomine publico aedificetur, expresse concesserunt, *art. 8. §. Gaudeant*, sub vocab. NISI. Quia particula NISI praecedente enunciatione negativa aliquid ponere affirmare & permittere docet *Dynus in cap. peccatum de R. 7.* & usus loquendi: Nec etiam 3. ejusmodi castrum constructio spectat ad Status tanquam singulos, sed potius ad eos tanquam corpus & universitatem. Cum enim Status conjuncto Imperatore corpus totum salutis communis causa conjunctam representent, proindeque quod utilitatem illam tanquam Finem stringit vel promovendo, vel impediendo totum corpus quoque tangat necesse est, quia id tangit quod totius corporis est.

VII. Quod

VII. Quod autem GANERB. ALIORVM IMMOBILIVM attinet, credendum videtur, omnes etiam privatos, destitutos Jurisdictione, Ganerbinatum constituere posse; Cum enim hoc casu Personæ ejusmodi aut familiæ, destituta munito loco, alius intentionis causa quam in castro fieri solet, se consocialse certum sit, e. gr. Habitationis, successionis, aut alterius adjuncti Jure vel communi non liciti, vel pluribus ut pluribus, (conne- xis vinculo à conventionem dependente,) commu- nis ceu quod, salva Ganerbinatus qualitate fieri quoque potest, hocque casu regale Armandiarum, Juris bellici, aut protectionis, non tetigisse dicen- dum sit, stat sententia, quosvis eundem inire pos- se; Idque ex ordinario Jure Dominico & socialita- tatis, quam in civitate exercere licet, modo i. si re- cognoscunt Dominum Feudi, ejus consensu fiat, propter introductam communionem & interdum successionem personæ sub prima Investitura non comprehensæ; sin autem Dominum Territorii, ejusdem confirmatione, quamvis simplici tantum, propter confœderationem, fiat. Prout & ejus- modi confirmationem ad hunc fere modum ex confirmatione infra allegata sub Lit. A. etiam in Nobilibus Imperii immediatis Ganerbinatus des

Bii

Buseckerthals observatam esse, patet sub verbis :
 Und haben darium. It. *Es soll auch*. Sique 2. c.
 g. ad Ganerbinatum quid ipsis certi à superiore ra-
 tione vel Nativitatis vel alius qualitatis præscri-
 ptum fit, id ipsum legitime antequam in eundem
 recipiantur (cum affirmanti & se fundanti in quali-
 tate incumbat probatio) doceant. Prout etiam
 in Nobb. immediatis Imperii Ganerbinatus *des*
Buseckerthals necessarium fuisse, videre licet ex
 legitimatione Nativitatis generosæ testimoniali
derer von Buseck An. 1680. lit. B. & C. quas æque
 à Magnif. Dn. Præside legendas accepi. Et, si suc-
 cess. causa ineatur 3. non tam nude paciscantur de
 succedendo, quam mediante stipulatione per mo-
 dum actus inter vivos convenient, per ea quæ
Gail. l. 2. O. 126. §. 6.

VIII. Objectum Ganerb. sunt Immobilia,
 utpote in quæ causa operatur, ac Finem per legiti-
 ma media ingerat, eaque non solum allodialia sed
 & Feudalia; Cum enim Naturæ Ganerbinatus ra-
 tione nec communionis, confœderationis, ejus-
 demque Finis qualiscunque quicquam insit, quod
 Dominio vel directo vel utili, obligationi Fidelita-
 tis Feudalis reciproçæ, servitiis præstandis, aut aliis
 consecutivis vel naturalibus Feudorum, obstat,

D

Gan-

Ganerb. autem Jure humanæ confociationis subfi-
stat, nemo dixerit, ratione Feudorum Ganerbina-
tum celebrari non posse. Sunt autem Bona Gan-
erbica, e. g. Castra, Oppida, Pagi, Villæ, Prædia,
Domus, quorum enumerationem v. infra in Fine.

IX. In Mobb. quæ immobilium naturam
civiliter loquendo induunt, idem dicendum vide-
tur, cum eodem sensu civili ab immobilibus sepa-
rari nequeant, vel ob naturam e. gr. adhærentia &
affixa, vel ob destinationem hominum, dum ea-
dem rei instruendæ, utque ibi perpetui usus causa
maneant, destinata sunt, e. g. in castro Tormenta
Bellica. Hæc, quemadmodum salva substantia
uterque iis utitur, communionem diuturnam ac
simultaneum usum sano sensu recipiunt, in eo
quod inserviant & accedant Immobilibus, simul-
taneum usum recipientibus, alias quoque contra
essentiam Feudi nihilominus Feudalia reddi adeo-
que Naturam Immobilium induere docemur; In
similibus quoque casibus semper Immobilibus an-
numerentur, nec denique Naturæ Ganerbinatus
contrarium quid in iis reperitur, hinc eadem ob-
jectum Ganerbinatus commode statui posse
credo.

X. Quod incorporalia attinet, utpote quæ
ex

ex Majoris Jctorum partis sententia speciem, peculiarem à Mobilibus & Immobilibus regulariter reddunt, v. *Berlich. remisive pag. 3. conclus. 33.* & non nisi necessitate urgente ad alterutram sub ea distinctione referuntur, quod si Immobilibus vel adhæreant, e. g. servitutes, Jurisdictiones aut ad ea, directa sint, e. g. R. vend. pro Immobilibus habeantur, sin vero ad Res mobiles e. g. Condictio certi, ceu mobilia æstimentur. An casu eveniente quo plures Ganerbinatum OMNIVM OMNINO BONORVM INEVNT, Incorporalia quoque sub hac formula OMNIVM OMNINO BONORVM comprehendantur, quæritur? & tunc opinor, quod si Incorporalia talem societatem recipiant, quam Immobilia Ganerbinatum recipere solent, etiam de his, hoc contractu, ceu bonæ fidei, Ganerbinatum introductum esse, cæteris incorporalibus, quae ad Mobilia destinata sunt, exclusis; Quapropter Con-Domini, qui communem Jurisdictionem in eodem loco exercent, rectissime Ganerbii dici possunt & solent. v. *Kylling. Disc. 8. & ejusdem exemplum infra in fine.*

XI. De horum object. e. g. Castri natura, igitur, ad quam plurimas controversias inde dependentes decidendas, quaer. An sint individua

D 2

& con-

& consequenter pluribus Dominorum concurrentibus, cuius in solidum concessa? Jamque removendo ante omnia aequivocationem vocabuli **INDIVIDVVM** describo: Quod non nisi totum prodest, & cujus partes separatae, vel corpore, vel Intellectu, usus Rei sufficientis non sunt. Et quod Castrum Ganerbinatus Individuum sit, ac consequenter cuius in solidum concessum, probō I. à Natura Objecti **VEL** extra Casum Defensionis actualis considerati, quod ut plurimum commode ac sine damno, ob qualitatem situs naturalis & operum Defensionalium se mutuo respicientium, dividi nequeat, quales in Jure nostro pro Individuis habentur. *arg. l. 3. C. comm. divid.* **VEL** ad casum actualis Defensionis considerati: cum enim ad Defensionem & per eam securitatem, tanquam Finem ultimum, obtinendam, pars Castrum non sufficiat, altera parte vel carente vel indefensa relicta, utpote cum hostis invadens castrum quacunque parte velit, una parte occupata, alteram quoque, & ita totum, vel occupasse, vel Impedimento operi exstructi, ad Castrum regulariter ordinati, ulterius non obstante, facile occupare posse sciamus. Hinc non nisi totum Castrum ad actum Defensionis sufficientis prodest, & consequenter dividi non potest.

potest. Unde pr. ulterius & 2. Ab usu Castri individuo, qui fluit ex finis intermedii natura ipsa, Defensione nempe tanquam Individuo, utpote quæ, quia in Facto consistit, & ideo non solum secundum Facti Indolem essentialem, quocunque modo etiam consideres (i. e. tam natura quam Jure,) Individuum quid est; Cum impossibile sit pro parte agere & non agere, defendere & non defendere, hincque nec cogitari nec intelligi pars ejusmodi facti possit; sed etiam quia ratione cujusvis ex pluribus defendentibus, Effectum Individuum operatur, propterea, & hinc Individuum usum quoque monstrat. Consistit autem Effectus Individuus in eo: Quod tota castri Terra plene & non pro parte à singulis defendi dicatur, & quivis incolarum plene & non pro parte defendatur: Quamvis enim unus non quovis loco castri steter, repellendo tamen Hostem, totum invasionis effectum, qui est occupatio etiam partis, & per eam totius castri, plene & non pro parte avertit, & ita totum castrum ac singulos incolas plene defendit. Quæ qualitas individuitatis insuper ex eo quod Defensioni contradictorie oppositum, & est: NON DEFENSIO. ceu quorum in Jure contraria est differentia specificæ. & natura, patet. Quemadmodum

inno. d.

D 3

dum

dum enim unus non defendens, totum plene non defendisse, dicitur, ita & defendens totum plene defendere dicendus est: Cum igitur usum castrum, per se consideratum, individuum esse ex ita dictis pateat, sequitur certissime, quod & ipsum castrum individuum sit. *arg. l. 17. ff. de servit.* Ex qua individuitatis natura hinc fluit, Castrum cuius Con-Dominorum in solidum competere, *arg. l. 2. §. 2. ff. de verb. oblig.* non eo sensu, quod quis, totam Rem tenendo suumque Jus exercendo, alteri nihil relinquat, sed hoc, ut suum Jus tenendo, alteri nihil tamen adimat. Nec ab usu rei, cum ex defendentibus neuter minus utatur ipsa re, quam alter; *arg. l. 5. §. fin. ff. commod.* Nec a suo Jure, ceu ita disposito, ut licet rebus ita pro indiviso possessis, nullius Con-Domini pars certa sit, sed uniuscujusvis pro indiviso per totam rem communem dispersa, singuli tamen Con-Dominorum jus habent in re tota, & ita pro indiviso plene possident, prout in rebus individuis est receptum. *l. 5. ff. de stipul. serv.* Hinc sequitur, quod ejusmodi Domini tanquam Correi vel obligent sibi alios, vel aliis obligentur. *d. l. 5. §. fin. ff. commod.* adeoque in Feudis castrorum, quis servitia in solidum praestandi obligatus sit: *2. Feud. si plures sint Dom. 77.* si Con-Domini

Domini in communiōne manere nolunt, divisiōni locus non sit *arg. l. 26. §. fin. ff. de leg. 1.* sed licitandum sit, utpote quæ licitatio optimum Discordiarum remedium suppeditat, de qua passim & *l. 1. C. Comm. div.* Altero Con-Dominorum deficiente, alteri ad crescat. *de quo infra tb. 14.*

XII. Quod Jurisdictiones Ganerbicas attinet, an individua sint? Et illas æque ac magis notabiliter individuorum Naturam habere, & cuius in solidum competere credo, Dd. in eo licet admodum discrepantibus: Quantum enim ad Jurisdictiones ipsi castro Ganerbico inhærentes & una cum iplo transeunt; Ex præter rationes supra allegatas eo magis individua probantur, quia Naturam accessorii induunt, adeoque principalis Naturam sequendo, individua pariter & ex hac quoque ratione erunt. Reliquas itidem, & personæ adhærentes pariter individuas esse mihi persuasum est. Et quidem utraque dicitur individua, non quidem ratione utentium, quasi uni tantum, non pluribus simul competere possit, (*ita enim nulla servitus nec realis nec personalis individua esset*) nec ratione commoditatis & perceptionis fructuum, quasi multæ ceu fructus jurisdictionum inter plures dividi non possent (*ab his enim tanquam effectu*
per

per accidens tali à parte effectus, naturam rei colligere non licet.) Nec ratione causarum seu objecti, in quibus decidendis occupata est aut etiam loci; quasi namque ut unus ex Con-Dominis Jurisdictionem in causa civili, alter in causa criminali, itidem unus in hoc regionis districtu, alter in alio eandem exerceant, inter se convenire non possent; Hæc enim fieri, praxis quotidiana testatur; sed ita, ut ipsa Natura Jurisdictionis intrinseca, & per se, & ratione exercitii individua sit tam natura quam jure, hoc sensu, quod si Jurisdictio concedenda sit, non possit pro parte, nec nisi tota alicui concedi aut non concedi, & cujus partes separatim consideratæ nullius usus sunt: Præter id enim, quod Jurisdictio tanquam Jus, Res incorporalis sit, adeoque Indivisibilis physice & naturaliter (utpote quæ tangi non potest,) habeatur; probatur æque exinde Individuitas, quia usus ejus omnimodo est individuus, ita ut nec cogitari nec intelligi ejus pars possit, qualia autem individua esse supra dixi per *l. 17. ff. de servit.* Ejusque usum individuum esse, ceu per se subsistentem in jure dicendo, probatur ulterius ex usu individuo omnium Actuum Jurisdictionis, ceu in mero facto consistentium; Cum impossibile sit exercere actum Jurisdictionis

tionalem pro parte, seu sit Jurisdictionis voluntaria, ut: adoptare, emancipare, actis insinuare. Seu contentiosa, ut: sententionare, eandemque exequi, e.g. decollare, sed vel plane non, vel plene fieri debet; quodcumque autem dicitur de speciebus omnibus materialiter sub se contentis & earum actibus, illud certissime de Jurisdictione tanquam Genere, complectente, Naturam Individuitatis nihilominus retinente, quoque dicitur. Quo posito sequitur, illam, pluribus concessam, cuius in solidum competere, in quo & omnes Dd. convenire dicit *Kyll. D. 8. §. 56. remisive.* Et pluribus Dominis Feudalis Jurisdictionis, neutrum aliquid in ejus præjudicium tertio concedere. *arg. l. 34. in princ. ff. de servit. præd. rust.* aut eandem, Feudo communi acquirere posse, nisi socio contentiente *l. 4. §. 3. ff. de serv. vind.* Si Dominus territorii, Jurisdictionem territorio stipulatus est, & partem (non quid pro diviso & certa parte physica, prout in *l. 6. ff. de serv.* Sed pro indiviso & partibus intellectualibus tantum, e.g. unam, tertiam partem territorii) postea alienaverit, totam corrumpi stipulationem *arg. l. 11. ff. de serv.* Et ita promissarium liberari. Uno ex Con-Dominis territorii communis, mortuo, quemvis ejusdem Hæredum

in solidum pro tota Jurisdictione agere, & respective conveniri *l. 2. §. 1. ff. de verb. oblig.* Dependere ab hoc & hanc controversiam; Quomodo concessio pluribus castro cum Jurisdictione, eadem in dubio exerceri debeat, an ab omnibus conjunctim, an vero à quovis seorsim, ita ut præventio locum habeat? *Dicit Kylling. Disc. 8. §. 60. & alii Dd. ibi citati.*

XIII. Ex his fluere videtur quod Kyll. ulterius movet *D. 8. §. 108.* Quod si fratres sint, ad quos pervenit Jurisdictio ætate dispares, an majori natu soli, cedat administratio? it. an eidem custodia clavium & sigilla castrorum concedenda sint? *D. 10. §. 2. 3.* Quamvis enim Majoratus prærogativam, quam A. B. & quam plurimi Illustres ac Potentissimæ Familix stabiliverunt, utpote indetam, ne divisione corrumpantur Regna & Familix dispergantur, *Klock. P. 1. conf. 7. §. 49.* suus vigor relinquendus sit, præsertim cum, quamvis ipsa Natura Jurisdictionis & Juris, salva maneat apud quemvis in solidum, administratio tamen & Exercitium seu ab ipsa Jurisdictione distinctum quid, apud unum, eumque majorem natu esse possit, prout Jure & Exempl. docet *Reink. d. R. S. & E. l. 1. ch. 4. c. 17. §. 17. & seqq.* Eo tamen calu quo,

eo non introducto, ad plures disparis ætatis, vel conventionem, vel successione, territoria ac jura illi-
 minate perveniunt, tunc ex præsumta voluntate
 contrahentium, & respective morientis, qui æqua-
 liter sanguinem ejusque Jura omnia tribuit, præ-
 primis cum successio Bonorum regulariter in lo-
 cum alimentorum ac quod ipsis comparatur, suc-
 cedat, & defunctus statu & dignitate Paribus, æ-
 qualibus alimentis prospicere velle præsumatur;
 Videtur, quod ob Jus quæsitum, cuivis ita compe-
 tens, ut nemini nequidem à superiore regulariter
 auferri possit, neutri eorum quid decedere possit.
 Cumque præterea qualitas Individuitatis & Juris
 in solidum competentis, accedat, cujus natura est,
 ut alter nec magis nec minus altero, eodem, uti
 debeat, *arg. l. 5. §. fin. ff. commod.* neutri præroga-
 tivam esse concedendam eo magis patet, sed ratio-
 ne Judiciorum, vel officialis utrumque Con-Do-
 minorum æqualiter recognoscens, vel commune
 judicium, germ. *Ein Gan-Erben-Gericht*, quod
 ab utroque Con-Dominorum exercetur, consti-
 tuti potest *Kyll. D. §. 108.* Et ad quæst. quidnam
 quoad sigilla, claves &c. faciendum sit, Resp. Ea
 vel locum tenenti seu Castellano, germ. *Burg-
 voigt*, tradi *Kyll. D. 8.* vel in communi loco custo-
 diri

diri posse, non absurdum esse; Idque ex natura
 accessorii & consequentis quod, quomodo prin-
 cipale administratur, ita & ejusdem Media seu In-
 strumenta merito tractanda sint: Interim si quid
 dubii restaret, ex Consilio Baldi, duos Fratres re-
 ciprocam Fidem mutuo Jurejurando sibi invicem
 promittere, consultum esse, dicit *Kylling. D. 10. 26.*
 XIV. Denique & dispiciamus quid de hoc
 casu statuendum; Quo plures Ganerbinatum su-
 um ejusmodi Individuum allo dialem, simul cum
 Jurisdictione, eidem tunc temporis inhaerente, in
 Feudum converterunt, retento utili directum Do-
 minium transtulerunt, & seipsos ut vasallos alteri
 constituerunt; An alterutro Convasallorum sine
 successoribus Feudalibus mortuo, ejus Jus seu pars
 Domino cedat, an vero Convasallus excluso Do-
 mino Jure accrescendi accipiat, & dein solus libe-
 re, Jure feudali tamen fruatur? Et quamvis regula-
 riter mortuo vasallo etiam ex pluribus in commu-
 ni possidentibus sine consanguineis sub Investitura
 prima comprehensis, redeat ejus pars ad Domi-
 num *arg. §. 3. F. de Usufr. Juncto §. 2. Cum vero.*
De his qui Feud. d. p. Nec jus accrescendi ullibi
 praeter in ultimis voluntatibus & casu singulari
l. un. C. si liberalitat. Imperialis, attendi dicat *Carp-*

207. P. 3. c. 2. D. 16. In contractibus autem, ne
 quidem & Donationibus, unquam. *Idem Decis.*
 134. §. 10. & seqq. adeoque nec in constituendis
 Feudis, quia Feud. contractibus adnumeratur, *Ful.*
Clar. l. 4. §. Feudum. quest. 77. in pr. Klock. P. 2.
conf. 15. §. 8. 9. His tamen non obstantibus con-
 vasallo, excluso Domino Feud. nihilominus omne
 jus accrescere, eosque de nostro casu non loqui,
 opinor; Cum enim jus accrescendi, aut si cum
 quibusdam loqui liceret: Non decrescendi, di-
 catur Potestas legitima, retinenda vel nanciscenda
 partis conjuncti, qui vel non concurrit, vel desit
 concurrere, nihil inharere videtur, quod accretio-
 ni obstet, utpote cum sola conjunctio fundamen-
 tum juris adcrecendi dicatur, *Carpzov. P. 3. c. 2.*
D. 1. §. 5. Quæ conjunctio tamen, posito, quod
 in ultima voluntate ex mente defuncti, plures con-
 jungentis, latissime interpretanda, inducatur; In
 successione ab intestato tamen, cum & hic Jus ac-
 crescendi attendatur, *l. 9. ff. de suis & legit. Hæred.*
 nec tamen voluntas defuncti expressa adsit, sequi-
 tur, quod, non tam ex Voluntate defuncti, quam
 ex Conjunctione Legali, ipsam Naturam Rei in-
 dividuæ plurium succedentium ab intestato, respi-
 ciente, ac ita fundamentum accretionis in Indivi-
 duitate

duitate pōnente, inducatur, cum in successiōe
 Hæreditatis nemo possit pro parte testatus & inte-
 status decedere *l. 7. ff. de R. J.* Idque quia Hære-
 ditas non potest pro diviso possideri *l. 8. ff. de R. J.*
 Id quod & nostro casui optime applicari potest,
 cum ex supra deductis pateat, ejusmodi Ganerbi-
 natus cum Jurisdictione, Individuos esse. Qua-
 propter & *Curt. Jun. P. 2. quest. 7. Dub. 3. §. 80. p.*
m. 219. cum multis aliis, limitat priorem Reg. quod
 nempe in Feudo tanquam contractu Jus adre-
 scendi non attendatur, dicens; Eam indifferenter
 non procedere, sed in Feudis dignitatum & alia-
 rum rerum Indivisibilibus, Jus adreascendi utique
 attendi; Et *Jul. Clar. lib. 4. §. Feud. quest. 77.* tan-
 quam cautelam allegat ita: QVIA TAMEN
 QVÆSTIO EST NON SINE DIFFICVL-
 TATE, CONSVLVI, VT IN INVESTITV-
 RA FEVDI A PRINCIPE FACTA APPO-
 NANTVR ILLA VERBA: ET CVLIBET
 EORVM IN SOLIDVM: tunc ENIM PRO-
 CVL DV B IO VNO DEFICIENTE, AL-
 TER HABEBIT FEVDVM TOTVM JURE
 ADCRESCENDI, QVÆ EST COMMV-
 NIS OPINIO, NON HABENS CONTRA-
 DICENTEM. Hinc *Klack. P. 2. Conf. 24. §. 7.*

§ 8. dicit: In Feudis individuis obtinet Jus adre-
 scendi; quod & procedit, quando una res ut u-
 num corpus pluribus in Feudum data est: Et in
 Jurisdictione quæ individua censetur Juri adre-
 scendi locus est, *Id. ib. §. 9.* Quapropter, etiam si
 assentiar, omnibus communem esse opinionem
 dicentibus, quod in contractibus, adeoque & tali
 confederata societate & contractu Feudali accre-
 tio regulariter cesset, idque lubens concedam in
 thesi loquendo; Cum tamen hoc nostro casu pa-
 teat, voluntatem contrahentium servandam esse
 pro lege, quamvis nulla lex de jure adreascendi in
 contractibus lata sit, prout quoque dicit *Carpzov.*
P. 3. c. 2. D. 16. §. 9. Et mens contrahentium jus
 adreascendi in contractibus inducere possit, utpote
 quod, naturæ conventionis non adeo repugnat,
Klock. P. 2. conf. 15. §. 47. Et sic Contrahentes ra-
 tione Ganerbinatus castri & Jurisdictionis, ceu re-
 rum indivisibilium, quæque cuius in solidum jam
 competunt, investiti ac recepti Ganerbin. accepisse
 sub qualitate Individuitatis certum est, ut, quem-
 admodum socius vivente uterque habet totum jus
 in tota re communi pro indiviso, ita alterutro de-
 ficiente superstes habeat totum jus in tota re solus,
 proinde cum *Kyll. D. 6. §. 22. & 23. & D. 8. 107.* re-
 missive

missive credo, convasallo, excluso Domino ac-
crescere.

§. XV. Forma Ganerbinatus est, Confœderatio, certis legibus adstricta, Germ. *Burgfriede*, *Kyll. D. 13. §. 3.* Cum enim Formæ essentia sit, ut unione sui cum materia, det esse rei, ac perficendo suam materiam in esse specifico, faciat, ut hæc res talis sit & non alia; Ita hæc Confœderatio certis legibus formata, uniens se cum societate, tanquam sua Materia in qua seu subjecto inhaesionis, ita illam informat, ut ex simplici communione fiat communio qualificata, transiens in speciem Ganerbinatus, nec ad perfectionem suam quicquam amplius præter objectum, finem & proprium suum requirens: Licet enim *Rittersbusf. §. 2.* dicat, quod tanquam vasalli se in protectionem vicinorum Potentiorum subjecerint, quod & *VVeberus sub vocab. Gan-Erben c. 2.* Nihilominus tamen, cum Ganerbinatus oriatur ex conventionione contrahentium, & ex eadem omnem suam formam ac naturam solum capiat, (excepto eo casu quo leges aut superiores quid ipsis certi præscribant, prout in nostro Rom. Imp. Recess. I. zu *Augspurg* de A. 1500. sub tit. *Wider der Gan-Erben Schloß*, Ganerbii prohibentur, unum ex lociis
in

in pacem publicam quid committentibus, in Ganerbinatum recipere aut tolerare, sub pœna fractæ pacis publ. *Kyll.* It. casu quo autoritate Imperatoria Ganerbiis interdictum est, in Ganerbinatum *des Buseferthals* quendam recipere, nisi natus esset nobili Parente ad 4. gradum usque, lineæ Ascendentis utriusque. It. Ne quis eorum, jure concessio abutatur, sub pœna privationis juris Ganerbici prout utrumque ex infra allegata confirmatione lit. A. patet.) Contrahentes autem vel viribus suis confisi; vel alia de causa, protectioni aliorum se tradere nolint, nec ut in protectionem aut obligationem Vasalliticam quis se alteri subiciat, cogi regulariter queat, credo, Naturam Ganerbinatus, etiamsi toties factum sit, per se, nullam necessitatem protectionem quærendi, inducere, &, si vel maxime fieret, naturam tamen Ganerbinatus minime invertere aut per se alterare, cum illa qualitas protectionis, ex plurimorum opinione, nullam Jurisdictionem aut superioritatem, sed salva superioris Jurisdictione cæterisque Juribus, solam tuitionem inferat. *Gail. l. 2. obs. 54. §. 1. & seqq.* Non enim tribuere Jurisdictionem expeditissimum est *Klock. P. 1. conf. 10. §. 260. 262. & conf. 9. §. 18.* nec per id imminui Jurisdictionem dicit *M.*

F

Vvesenb.

VVesenb. conf. 48. §. 23. proindeque subditis salvo
 subjectionis statu & qualitate permissum sit, ut ex
 jure defensionis protectionem undecunque quæ-
 rere possint. *Kyll. Disc. 14. §. 14. remisive.* Et
 quamvis LL. Imperii fundamentalibus, hæc regu-
 la & generalitas maxima restrictione circumscripta
 sit, e. g. In casibus; Ne sub prætextu tutela civitas
 cum civitate, aut persona, cum persona se collig-
 gent contra constitutiones sacras *A. B. tit. 15. De
 conspiratoribus*; Aut ne Status mediati se potenti-
 oribus aliis in protectionem tradant *Capitulat. Le-
 opold. art. 8. 9.* Aut ne in Imperio, subditi, ulli a-
 lii Statui, Religionis causa, ad protectionem se
 submittant *Constitut. Relig. Aug. Vindelic. de anno
 1555. Sollauch kein Stand.* Nihilominus tamen
 in Camera Imperiali in causa *Mayntz contra Er-
 furth*, acriter de eo quidem disputatum, pro re-
 gula tamen conclusum esse, testatur *Klock. P. 1. con-
 sil. 10. §. 256.* Cæterum cum hodie adhuc certum
 sit, quod nullum Jus in clientes pariat advocatia,
 præter Jus exigendi pecuniam, Germ. *Schutz- oder
 Verspruch-Geld*, nec ejus efficaciam sit, ut qualita-
 tem subjectorum inter se, aut juris Imperandi, al-
 teret, colligo ex hac indole, quod salvis omnibus
 Gan-

Ganerbinatus requisitis, adesse & abesse protectio possit, nec ad ejus perfectionem requiratur.

XVI. Finis formalis, utpote unde Res mensuram capiunt & actiones distinguuntur, pro ratione conventionis, potest esse multiplex: Cum enim unius actus plures possint esse fines, tam disparati quam subordinati, adeoque, quod solius defensionis & securitatis gratia, omnes Ganerbinatus initi sint, ex exemplis allegatis à *Kyll. Dissert. I. & V.* dubitare quoque liceat; Dicendum videtur cum *Carpzov. Pr. Cr. P. 1. q. 35. §. 4.* Ganerbinatus castrorum, securitatis gratia initorum, per excellentiam hoc nomen mereri; Adeoque principalem, ejus generis Ganerbinatum, Finem, securitatem recognosco. Et cum quivis finis qualis, à philosofo infinitus dicatur, securitatem autem in ejusmodi gradu, sine Defensione mutua, Ganerbi consequi vix possint; Hinc Defensionem ceu subordinatum ejus Finem, placeat credere, concedens, quemadmodum tam securitas quam Defensio, bonitate sui cognita, moverunt appetitum aut potius voluntatem Ganerbiorum, ad sui ipsius consecutionem; Ita quodvis aliud Bonum, sub hac specie parili modo movens, finis

locum tēnere, eumque vel disparatum, vel ultimum, idque vel principaliter, vel minus esse.

XVII. Effectum potissimum, pro ratione conventionis, dico esse: obligationem inde natam, ad præstandum id, quod in eam vel specialiter est deductum, vel naturaliter præstandum. Cum enim voluntas contrahentium sese determinet, consentiendo in idem certum, ac præfigendo sibi finem, qualificantem Media, per Modum ac Formam, non potest non inde oriri efficax quædam obligatio, in tantum se extendens in quantum finis illud postulat, per vulgatum: *qui vult finem efficaciter, vult etiam media eo ducentia minimum confuse*; Adeoque, si inhæreo Ganerbinatui Castri per Excell. ita dicto, quemvis Partium obligatum esse non solum ad faciendum e. g. defensionem, omniaque alia media, quibus securitas induci potest, sed & ad omittendum omnia, quæ huic fini contrariantur patet; Eadem ratione etiam in aliis Ganerbinatum speciebus, procedendo.

XVIII. Hinc ratione jurisdictionis Ganerbicæ, liceat quærere: An, quemadmodum Ganerbios ea instructos eandem exercere posse in subiectos, nihil dubii est; Etiam Ganerbii in liberos suos

suos habeant Jurisdictionem, ad id ut condemna-
 re possint? Et quidem illud probabile videtur,
 quod sub patria potestate sint, eorumque actiones
 ad, & secundum Familiae utilitatem dirigere pos-
 sint, (quamvis hanc assertionem in Illustribus du-
 bio non carere dicat *Jos. Nold. de Stat. Nob. cap. 16.*
 §. 6. Exemplum tamen in contrarium, in Electro-
 re Johanne Friderico, bannito, & restituto, etiam
 in jura patriae potestatis, refert *Klock. P. 1. conf. 7. §.*
573.) quippe quod non solum inde, quod potestas
 patria ad ordinem juris naturalis referatur, *c. est or-*
do 12. c. 33. q. 5. cui omnes omnino homines, quo-
 ad justitiam intrinsecam praesertim, subjecti sunt;
 sed & ex principio Familiarum, Matrimonio nem-
 pe, patet, *Hub. de Jur. Civ. l. 2. c. 2. §. 2.* Quod
 enim sub patria potestate sint, probatur, quia nati
 in Familiam transeunt, adeoque natura sociati, ju-
 re etiam sociantur, cum omnis Familia Modera-
 torem ac Imperium praesupponat, quod omni o-
 mnino jure, apud maritum & respect. Patrem, re-
 sidet, quia ipse ob praestantiam sexus & mandatum
 divinum imperat uxori liberisque, & ita toti Fa-
 miliae, adeoque etiam in potestate detinet; Pote-
 stas patria enim est Jus liberis Imperandi ad com-
 munem Familiae utilitatem; Et in potestate sunt,
 F 3 qui

qui ex iustis nuptiis nascuntur *l. 3. ff. de his qui sunt sui vel. al. Jur.* Ex hac potestate autem cum nunquam exierint, nequaquam dubitandum est quin remanserint. *l. 8. pr. ff. d. tit.* An autem vi Jurisdictionis, Ganerbiu parentes, jus suis dicere possint? magis dubium est.

XIX. Et quidem non obstante *l. 77. ff. de Judic.* credendum videtur, Ganerbios, ceu Magistratum ordinarium, jus, extraneo excipiente, suis dicere non posse, per expr. *l. 10. ff. de Jurisd.* Nemo enim sibi Judex sit aut Jus dicat *l. un. C. ne quis in sua causa jud.* Pater autem cum filio est una persona arg. *l. 16. ff. de Furt. l. ult. C. de Impub. & al. substitut.* Et quia propriam causam defendit, qui sua interesse dicit *l. 2. §. fin. ff. qu. app. sit.* Filii autem causa maxime Patris interest, cum per filii corpus pater magis periclitari dicatur, quam ipse filius. *§. 7. f. de nox. act.* Hinc Patrem ob affectum paternum Judicem legitimum non esse, dicit *Richt. velit. 23. sect. 10.* Id quod etiam *Jos. Nold. de St. Nob. Exemplo docet c. 16. th. 7. §. 35.* Ethocmulto minus in Illustribus, Ducib. Baron. Comit. & aliis ejus Generis locum habere statuunt *Dd. M. Pist. P. 4. qu. 169. Ziegl. in aur. prax. Calv. M. Steph. de Jurisdic. l. 1. c. 1. n. 73. & seqq. citante Kyll. D. 9. §. 6.*

§. 6. Ex hac unica ratione, quia sibi in dignitate sunt pares, futuri successores, & vivo Patre quodammodo Domini Bonorum *l. 11. ff. de lib. & postb. inst.* & consequenter Jurisdictionis, præsertim hodie, cum Jurisdictiones consuetudine notoria patrimoniales sint, par autem in parem non habet imperium *l. 4. ff. de Recept. & qui arbitr. recep. Carpzov. P. 4. Const. 43. Def. 11. §. 9. Berl. P. 1. concl. 11. n. 19.* Cum enim Filius, pars quodammodo corporis paterni sit *l. cum scimus 22. §. 1. C. de agric. & Cens. & mortuo patre, quamvis diversa anima & novus homo filius videatur, idem tamen corpus adhuc adsit, quia quædam portiuncula adhuc adest Klock. P. 3. conf. 42. n. 40.* Hæc præterea qualitas dignitatis illustris, toti Familix tribuatur, daß sie alle die von Stamme geböhren, des H. Reichs Fürsten und Grafen seynd, nec illa qualitas sit, Patrimonii, sed dignitas personæ; Liberique Principum, Comitum, non minus Imperii Status sint & nominentur Patribus viventibus, quam defunctis. *J. Nold. c. 10. th. 7. §. 35.* Et Filius Regis Rex dicatur, & Imperatoris Augustus & Cæsar *Jaf. l. in suis ff. de lib. & postb.* Hinc patet, Parentes Illustris in Familiam Illustris destitutos esse Jurisdictione, id quod præterea in Personis Majesta-

jettaticis ex Originali Iure Imperiorum, deduci
 potest; Cum enim Imperia oriuntur ex eo, quod
 subditi potestatem in seipsum tantum, ratione tam
 personarum quam Bonorum, & certo modo suos
 Descendentes transferant, nec nisi in quantum ipsi
 delatum est, amplius quid Imperans habeat, (licet
 in Forentes quoque subjectionis habiles, in quan-
 tum illi in aliorum Territoriis contrahendo, delin-
 quendo, agendo, &c. spontanee sese submittunt,
 Jurisdictio exerceri possit) In liberos autem prin-
 cipis ejusmodi potestatem nunquam nec transtu-
 lerint, nec potuerint transferre, tum quia Imperio
 semel translato utpote subditi de ejus persona ac
 Familia regenda aut subjicienda (nisi LL. Funda-
 ment. aliud dicant) non habent quod præscribant,
 tum quia quis seipsum, non vero alterum, tertio
 subiectum reddere potest. Cum igitur Filius Prin-
 cipis inter subditos referri nequeat, præter Impe-
 rantes & subditos autem, tertium ordinem ceu
 Membrum, Respub. non recognoscat, manife-
 stum est, quod inter Imperantes per participatio-
 nem, præsertim quoad Dignitatem & ejus annexa,
 numerandi sint, licet Exercitium Imperii ob Im-
 pedimentum extrinsecum suspensum sit. Idque
 in successivis in quibus expresse simul ejusdem suc-
 cesso-

cessores & Filios sibi præposuerunt, eos subjecto-
rum numero exemerunt, & ita (ut cum Philoso-
pho loquar) reddiderunt Imperantes in actu pri-
mo, eo clarius patescit. Ad quæstionem autem,
qua plerique Dd. restringunt illud assertum ad cau-
sas pecuniarias, excipiendo criminalia ac poenas, in
iisdemque ipsos patrum Jurisdictioni subjectos es-
se asserunt, *per l. Cuic. 1. C. ubi senat. vel Clariss.*
In qua, dignitatis ac Fori privilegium, committen-
do Crimen, amitti dicitur Resp. aliud tamen senti-
re *M. Berlich. concl. 11. §. 21. idque per l. ult. §. pen. C.*
ubi sen. vel clar. l. 1. sub fin. C. ne lic. Potent. Quibus
addo præter rationes supra adductas, ipsam expres-
sam pro contraria sententia adductam *l. 1. C. ubi*
Sen. & Clar. quia dicitur; Privilegium amittere
non Illustres sed Clarissimos tantum viros, quales
e. g. Senatores erant. *Briffon. de verb. sign. sub vo-*
cab. Clara &c. Hinc Wilhelmum Nassovium,
Principem Uranix in apologia, Philippum II. Re-
gem Hispanix inculasse, quod unicum tot Regno-
rum Hæredem Carolum Filium, paucorum Inqui-
sitorum Judicio capitali submiserit, cum ad Regni
Ordines spectaret id ipsum, refert *Jos. Nold. c. 16.*
tb. 6. §. 35.

XX. Quod denique modos dissolvendi at-
tinet,

G

finet, nullum dubium, quin iisdem modis quibus pro ratione Ganerbicæ conventionis, vel collegium, vel societatem repræsentantis, hæc dissolvi possint, & Ganerbinatus quoque dissolvatur: Quippe quamvis Ganerbinatus in se consideratus magis vel minus ab alterutrius natura per confœderationem, defensionem, confirmationem &c. prout plus aut minus de alterutro per conventionem participat, recedere solet; Nihilominus tamen cum hisce qualitatibus (in thes. loquendo) nec novus modus tollendi Societates & communiones inducatur, nec consuetus tollatur. Et ex quorum natura potissimum fuit, ex eorum Jure aut Regulis dijudicandus sit Ganerbinatus, prout *Kyll. D. 5. §. 10.* Hinc interitu castri aut alius districtus, si illius intuitu principaliter initus est, non dubium est quin pereat, etiamsi ut collegium sese habeant Ganerbii *l. 63. §. 10. ff. pro Soc.* Non obstante quod etiam collegium in una persona retineri possit, *l. 7. §. fin. ff. quod cuj. univers. nom.*

XXI. An morte unius pereat? quæritur, ratione cœterorum Ganerbinorum adhuc superstitum etiam, prout horum Exempla refert *Kyll. D. 11. VVeibn. sub vocab. Zwey- oder Drey-Herrichte Herrschafft?* Et quidem cum quivis Ganerbinatus

natus participet non solum de natura communio-
nis & societatis, sed & confederationis, quæ ali-
quatenus sibi ratione vinculi contrariam naturam
habent, cum in illa stare invitus propter discordi-
am negligentiam & inde ortas difficultates, nemo
teneatur, morteque unius socii utpote cujus perso-
nam & qualitates ineundo respexit sociorum qui-
vis, pereat, adeo ut ne quidem pacto Heredes ad
illam regulariter obligari possint, *l. 35. §. 59. ff. pro
soc.* confederatio vero vinculum constans, e. g.
mutui auxilii gignat ac indissolubilem, alterutro
conventioni inhærente, invito, reddat. Hinc
quamvis societas etiam plurium regulariter morte
unius pereat, nihilominus tamen, cum Ganerbiî
fœdere quodam uniti sibi invicem sint, aliter inter
eos conventum esse dici potest. *arg. §. 5. Inst. de so-
ciet.* proptereaque non dissolvi apparet.

XXII. Quod ad renunciationem ac dissen-
sum attinet, quin omnium quorum interest volun-
tate, possit rursus dissolvi, ex Natura obligationis
reciproçæ extra dubium est. An autem unius vo-
luntate possit dissolvi? magis dubium est. Pro-
inde dicendum videtur, quod si maxime de con-
federatione (prout regulariter fieri debet) parti-
cipet, tunc, seu personaliter seu realiter pacti sint,

non nisi gravissima de causa, sufficiente ut contractus Juris Gentium rescindere possit, rescindi quoque posse. Sin autem participaret maxime de societate, ita modificata, ut naturam confederationis deminuat, e. gr. si conventum esset tam, quod durante Ganerbinatu lucrum & damnum indifferenter æquale sit, quam quod dissolutio ejusmodi dependeret à voluntate socii alterutrius Ganerbii, qui tamen socius alterius non est, contingeret autem quod alter contrahentium, inhabilis ad quærendum lucrum quod tamen ex natura Ganerbicæ conventionis quærendum quotidie esset, redderetur; Jamque magno Ganerbinatui lucro impendente Industria Ganerbii habilis, socius Ganerbii inhabilis intenderet lucro percepto Ganerbinatum dissolvere, tunc Ganerbium habilem antequam adhuc lucrum obvenerit, Ganerbinatui renunciare posse credo, ex communi doctorum opinione, quod de cujus conventionis natura in ejusmodi casu quam maxime participat, eidem totus contractus adscribatur *arg. l. 10. ff. d. Statu Hom. Carpz. P. 2. c. 32. def. 15. D. 5.* Licet ejusmodi Ganerbinatum in essentia sua maxime alterari lubens concedam.

XXIII. Quod præscriptionem attinet, breviter,

viter, dicendum videtur, quod stante communione, nihil ex illa præscribi possit, per vulgata, sed tunc demum si causa possessionis mutata fuerit, quod cum sola animi destinatione fieri nunquam possit, interveniente contradictione aut alio facto, communionem intervertente fieri necesse est; quo facto accedentibus requisitis cæteris, Ganerbinatum nihil inest, quod præscriptionem impediatur.

XXIV. Si denique ut Vasallos se Domino submiserunt, quin in ordine ad Dominum feudi, eodem modo quo feuda finiri queant, nullum dubium restat, Felonia nempe commissa in Dominum, eaque vel immediate, e. gr. injuriando atrociter ejus personam: vel mediate & hoc seu per latus Domini, e. g. Cucurbitando, seu in feudum ipsum, e. gr. Feudum maximopere deteriorando, pariter & alio insigni delicto, præter illa quæ Domini personam Honorem & commodum stringunt, e. g. Proditione Convassalli nefaria aut incestu juris naturæ. *Struv. Synt. J. F. c. 15. apb. 10.*

Exempla Ganerbinatum, non solum Plebejorum, sed & Regalium, totorum quoque Regnorum Principatumum ac Comitatum in historiis habentur, quorum Ganerbi

erbii pro qualitate conventionum ac investiturarum partim Status, partim absque qualitate illa, tantum immediati, alii quoque mediati subditi Imperii, tam Equites, quam Pagani sunt. Ex his aliquot quidem, conjecturis tantum, certioribus tamen, in numerum Ganerbinatum relata esse dicit *Kylling.* cum propria eorum Ganerbinatum Essentia Accidentia & Natura, non nisi ex cuiuslibet investitura, privilegiis & actis explorari possit. *Disc. 19. in pr. §. 39.* In quorum Enumeratione Autores me præeuntes sequor, dicens cum eodem *D. 14. §. 49.* Hoc tutius esse, ne Rerum harum peritiores Conjecturas tantum nostras rideant. Et quidem

1. Pars Regni Neapolitani, cuius Ganerbios Regem Gallia & Hispania fuisse non absque dictu scribit *Matth. de Afflict. decis. 403. n. 1. & seqq.*

2. Arx Rottenbergensis, prope Norimbergam, olim VVildensteiniis, post Corona Bohem. tandem Elect. Palat. Feudum Imperii. Cuius Ganerbii sunt plures quam 70. Nobiles, habentes Burggravium Judicem. *Conr. Rittersb. part. Feud. l. 1. c. 17. §. 22.* quorum primus Burggravius electus

Stus è nobili Familia von Seckendorff. *Kyll. Disc.*

14. §. 37.

3. Arx Friburgum seu ut alii Friedburgum in VVetteravia, tribus Milliaribus Francofurto versus Hassiam, cum comitatu Raichen, it. non longe ab illa distitum Castrum Gelnhausen seu Gailhausen *Kyll. D. 19. §. 3. & 31.* Quorum Ganerbios Burg-Männer, seu Equites horum Castrorum, una cum aliis in Hegavia, der Ritterschafft und Gesellschaft St. Georgen Schild in Hegau, priori Seculo Status Imperii fuisse refert *Limn. de J. P. l. 6. c. 2. n. 32.* testante *Carpz. ad L. R. c. 3. f. 12. §. 3.* Præterea Fridburg. Feudum Imp. esse, multis dotatum Privilegiis, præsertim in eligendo suum Burggravium *Conr. Rittershus. Part. F. l. 1. c. 17. §. 28.* Licet de hoc iplo Castro Fridb. an Ganerbinatum ex numero sit, dubitet *Kyll. D. 14. §. 40.*

4. Arx Salzburg ad Salam in Franconia Orientali, hodie adhuc Domus Ganerbica, similiter habens suum Burggravium & Regalia, ait *C. Ritt. ib. §. 29.* De qua arce tamen *Kyll.* testatur, se nec vidisse qui hoc Nomen in Franconia Orientali audiverit, nec se nosse ullum locum hujus Nominis præter sedem Archi-Episcopalem Salisburgensis

gensis Diceceleos in Circulo Bavarico *D. 14.*
§. 41.

5. Arx Celebris ob Jus Ganerbinatus quod habet Reiffenberga, seu alius Reiffenbergensis, infra Francofurtum sita *Conr. Rittersb.* quæ arx Ganerbiis tantum unius Familiæ Nobilium à *Thun-*
gen dictæ, dicata est *Kyll. d. 14. §. 47.*

6. Arces *Cunneutt und Mühlhausen*, Testamento Ganerbinatus factæ sunt à Nobili sine liberis decedente ab *Egloffstein*, Exque Ganerbiis unius & hujus tantum Familiæ dicatæ, vocanturque ab origine à subditis *das Testament.* *Kyll. d. 15. §. 84.*

7. Arx & Baronatus integer *Pappenheim*, cum suis pertinentiis, cujus Ganerbiū Mareſchalli Hereditarii Imperii, *die Erb-Marschallen von Pappenheim, Herren zu Pappenheim.* *Kyll. D. 16. §. 25.*

8. Castrum Reineck, quorum Ganerbio-
rum præfectum, inter 4. Imperii Burggravios Illu-
strioris refert *Matth. Steph. de Jurisd. l. 2. P. 1. c. 4.*
Et Gylmann. tom. 3. Decis. in verbis citatis, ibi:
Gan-Erben und Bau-Meister zu Reineck.

9. Arx *Binnikheim* in der *Zabergöw.* *Crus.*
in lib. Paralip. annal. Svecic. c. 10. Cujus confœ-
deratio

derationem seu **Burg-Frieden**, verbotenus *v. ap. Kyll. D. 19. § ult. sub Numero Pactorum V. p. 257.*

10. Arx **Staden** in **VVetteravia**, cujus **Ganerbii** sunt **Comites ab Ifenburg, Bidingen, & Nobiles nonnulli diuclarum Familiarum à Stockheim, Weiß, Carben, Löw, Dūdelsheim, Clee, Büches und Urfel** *Abrah. Saur. in Theatr. Urbium pag. 314.* quorum **Ganerbiorum** confœderat. seu **Burg-Frieden**, *v. ap. Kyll. D. 19. n. 6. it. n. 7. sub tit.* Extract aus **Kirchbergischer Requisition-Schrift**, de dato 16. Sept. 1611. quo **Discursu 19.** etiam plures aliorum **Ganerbiorum** confœderationes refert verbotenus *Idem Kylling.*

11. **Castra** quædam **limitanea Imperii**, evidentem cum **Ganerbinitibus** similitudinem habentia, assignata olim **Militibus & Hæredibus eorum**, sub hac qualitate, ut colerent fructus perciperent, & eventualiter militarent, repellendo **Hostes de finibus**, multis insuper **privilegiis** dotata *Kyll. D. 18. §. 7. & seqq.*

12. Olim **Schwanberg** in **Franconia** att **Steigerwald**, prope **Irhoven & Rixingen** **Ganerbinitus** fuit, hodie est **Episcopatus Herbipol.** *VVeibn. sub vocab. Gan-Erben §. 3.*

13. **Oppida** quædam : ut, **Creutzenachum**

H

chum

chum ad Rhenum situm, Con-Dominum habens
Electorem Palatinum & Marchionem Badensem
Kyll. D. 1. §. 53. & VVeibn. sub voc. Gau-Erben §. 4.

14. Opp. Grönningen, non procul à Kirch-
berg oder Reysheim in Marchionatu Brandenb.
versus Noncum. *Gylmann. in symphor. tom. 4. P.
2. Supplic. n. 3. Kyll. 1. §. 54.*

15. Olim Schmalkaldia, quod dum vive-
rent Comites Principes Hennebergenses, ex parte
dimidia ad ipsos, ex altera ad Landgravios Hassiæ
pertinuit: Quo tamen Landgravius hodie solus
ponitur. *Kyll. D. 1. §. 55. VVeibn. sub vocab. Gau-
erb. §. 5.*

16. Eleberg, cuius mentionem facit *Gyl-
mann. teste VVeibner. ib. §. 8.*

17. Pagus Traßstätt, in Franconia Röm-
hild gelegen, in quo tamen Jurisdictio tantum Gan-
erbica videtur, quorum Ganerbios *ab ann. 1524.*
successive refert *VVeibn. observ. pr. sub voc. Gau-
Erben cap. 2. in fine.* Interque eos, Episcopum
VVürtzburgensem, Principem Comitem Henne-
bergiæ, & alios.

18. Districtus quidam in Hassia, dictus *das
Busseckertal*, cum duobus Pagis ibidem munitis,
cujus Ganerbios ex aliis, Nobiles Imperii fuisse im-
media

mediatos von Busseck und Trohen, patet ex sequenti Confirmatione Cæsarea lit. A.

19. Prædia denique ut & Domos tandem Ganerbinatibus annumerari posse patet ex Reformatione Civit. Francof. P. 2. tit. 5. §. 1. & 2. Wäre es, daß viele eine Behausung, oder an einander liegendes Gut, mit einander als Gan-Erben in Gemeinschaft, hätten, *Kyll. Disc. 1. §. 43.*

✻ * * * * *

Lit. A.

Confirmatio Cæsarea Ganerbinatus
in Hassia sici, nominati das Busseckerthal.

Wir Friedrich von Gottes Gnaden, Römischer Keyser etc. bekennen öffentlich mit diesem Brieff. Wiewohl wir aus Röm. Kayserl. Würdigkeit und angebohrner Güte allezeit geneigt seyn, aller unser und des Heil. Reichs Unterthanen Bestes zu fördern, so ist doch unser Kayserlich Gemütthe mehr begierig, gegen denen die uns und dem Heil. Reich ohne Mittel unterworfen seyn, und allezeit in gehorsamster Dienstbarkeit sich unverdrossen erzeigen,
H 2 Sie

Sie bey ihren Genaden, Freyheiten und guten Gewohnheiten zu behalten. Wann Uns nun unser und des Reichs Liebe = Getreuen, die San-Erben derer Geschlechter von Buseck und von Trobe im Buseckerthal, so uns und dem Heil. Reich ohne Mittel zugehören, durch ihre treffentliche Botschafft themüthiglich haben anruffen und bitten lassen, daß wir alle und jegliche Ihre Gnaden, Freyheiten, Brieffe und Privilegia, Verschreibung, Recht, Burg-Fried, Ordnung, Satzung, alt-Herkommen und gute Gewohnheit, so sie von unsern Vorfahren, uns und dem heiligen Reich löblich erworben, auch Sie selbst untereinander fürgenommen, gewillkühret, gelobet, geschwöhren und redlichen herbracht haben, als Römischer Kayser, zu confirmiren und bestetigen, gnädiglich geruheten, diß haben wir angesehen Ihre demüthige ziemliche Bitte, auch die getreue und angenehme Dienste, so Sie Uns und dem heiligen Reich oft williglich gethan haben, auch füran in künftiger Zeit wohl thun mögen. Und haben darüm mit wohlbedachten
Ruth,

Muth, guten Rath und rechten Wissen, all und jegliche obgemeldt ihre Gnaden, Freyheiten, Brief, Privilegia, Verschreibungen, Recht, Burg-Frieden, Ordnungen, Satzungen, alt Herkommen und gute Gewohnheiten, so sie von Unfern Vorfahren, Uns und dem heiligen Reich erworben, auch selbstn unter einander vorgenommen und redlich herbracht haben, in allen und jeglichen Worten, in aller Maß, als ob sie von Wort zu Wort hierinnen geschrieben stünden, als Röm. Kayser gnädiglich confirmiret. Confirmiren und bestetigen Ihnen die, aus Röm. Kayserl. Macht Vollkommenheit, wesentlich, in Krafft dieses Brieffs ordnen von derselben unser Kayserl. Voll-

H 3

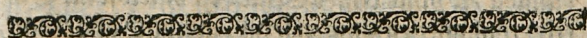
kom-

kommenheit, daß Sie fortan zu ewi-
 gen Zeiten kräftig seyn sollen, und sie
 sich derer an allen Enden, in und außer
 Gerichts gebrauchen bedienen und
 genießen sollen, daß auch die 4. Gebotene
 aus ihnen, so 130 seyn oder hernachmals gesetzt
 werden, daselbst im Buseckerthal zu handeln, zu
 gebiethen und verbiethen, auch zu setzen und zu
 entsetzen, wie von Alters Herkommen ist, von
 allermänglich ungehindert, Macht haben sollen.
 Es sol auch füran, zu allen ewigen
 Zeiten keiner zu Gan-Erben daselbst
 aufgenommen noch empfangen wer-
 den, Er sey dann von seinen vier Ah-
 nen Edel zum Schild geböhren; Und
 ob einer aus Ihnen in Ihren Gebot-
 then und Verbotthen ungehorsam seyn
 würde, der soll sein Recht am Buse-
 ckerthal verlohren haben. Wir wollen
 auch daß diese Gan-Erben mit dem Buseckerthal
 von uns und dem heil. Reich nicht geschieden,
 sondern

sondern allwege darbey kleben sollen, und damit Sie Unrecht und Beschädigung desto baß verhüten mögen, so haben Wir alle Beschwerungen, so ohne Unser Erlauben dafelbst im Buseckerthal vorgenommen seyn, gänzlich abgethan, Ihnen auch erlaubet, daß Sie in dem ob gemeldten Buseckerthal zwey Dorff, welche sie füglich darzu bedenden, einfassen, und die mit Graben, Zeunen, Bollwerken und andern nothdürfftigen Wehren befestigen mögen, alles von Röm. Keyserl. Majestät Vollkommenheit und rechten Wissen. Gebiethen demnach allen so unmittelbar als mittelbahren Ständen und Unterthanen, nicht zu gestatten, daß Sie in einige Weise darinnen beleidiget werden, bey Unser und des Reichs schweren Ungnade und Verbüßung einer Poen, nemlich 50. Marck lötiges Goldes, die von einem jeglichen so oft er darwider handelt, halb in unser Keyserl. Cammer, und die andere Helffte, denen oftgedachten Ban-Erben und Thren

ren Nachkommen gezahlet werden sollen 2c. Ubr-
kundlich 2c. Geben Wien am sechzehenden Tage
des Monats Maji 1478.

**Duo Testimonia Nativitatis legiti-
ma Nobilium quorundam à Buseck ad Gan-
erbinatum des Buseckerthals.**

Lit. B.

Sir hiernach benennnte Ich W. Chr. v. Bu-
seck, J. H. Rath und Ober-Kriegs-Com-
millarius, Vierer und Gan-Erbe des Busecker-
thals: Und ich J. J. P. von Buseck, genandt
Münch, bestellter Lieutenant und Mit-Gan-Er-
be des Buseckerthals, bekennen hiermit: Als
wir ersuchet worden, denen Hoch-Edelgebohr-
nen, Gestrengen Hrn. P. A. und B. L. Gebrü-
dern von Buseck N. N. seel. hinterlassenen Söh-
nen, welchen auf heut zu Ende gesetzten Dato, auf
vorgangenes Ansuchen, ein Tag zur Anneh-
mung in die Ganerbschafft des Buseckerthals
ernennet, Zeugniß zu geben, daß sie auf Seiten
Ihres Vaters Edel von Ehren, von ihren vier
Abhnen

Ihnen zum Helm und Schild geböhren; Daß
 darauf wir, bey denen Eyden und Pflichten dar-
 mit unsern Lehnherren wir verwand, ausgesagt.
 Und bezeugen hiermit, daß uns nicht
 anders wissend, als daß sie, P. A. und
 B. L. auf Seiten ihres Vaters, sel.
 Edel von Ehren, von ihren vier Ah-
 nen zum Helm und Schild geböhren;
 Und weil obige zween Gebrüdere P. A. und B.
 L. ihr behöriges männliches Alter erreicht, seynd
 ihnen hierbey die alte und neue Burg-Frieden,
 sambt Käyserl. Confirmatione Privilegiorum
 vorgelesen, darauff Sie solchen in allen Puncten
 treulich nach zu leben, einen leiblichen Eyd zu
 Gott geschworen, und alles andere dem Her-
 kommen gemess præstiret haben. Ubrkundlich
 haben wir dieses mit unserer Unterschrift und
 Adelichen angebohrenen Ring-Pitschafften be-
 kräftiget. Geschehen zu Grossenbusseck Don-
 nerstages den 19. Febr. Anno 1680.

(L.S.) Wilhelm Christoph von Busseck.

(L.S.) Joh. Friedrich von Busseck gen. Münch.

Lit. C.

Repetitis Formalibus.

Joh C. v. Kolschhausen, und Joh C. E. von
Zodenhauseu zu Daubringen, bekennen
hiermit, Daß Sie P. A. und B. L. Gebrüdere
von Busset auf Seiten Ihrer Mutter Edel von
Ehren, von Ihren vier Ahnen zum Helm und
Schild geböhren seynd 2c. Geschehen zu Gros-
senbusset Donnerstags den 19. Febr. Anno 1680.

(L. S.) Caspar von Kolschhausen.

(L. S.) Conrad Ebert von Zodenhausen/
zu Daubringen.

Nobilissime Doctorande!

Sic ad æternæ famæ templum cum faustis accla-
mantium votis properas; scilicet bona mens,
dux & imperatrix vitæ mortalium, eruditionis li-
terarumque splendorem fulcit quam optime, nec
sufficit nitentiore latu sanguinis esse procreatum,
plus lucis studiis profecta portat secum gloria.
Macte ergo, VIR AMICISSIME, qui pro vir-
tute

) 67 (

tute tantum sudasti, quantum ad dignitates consequendas pertinet, in posterum vestigia beati Parentis premas, gloriosæ vocis munimine tuearis clientes, pientissimæ Matri plurima concilies gaudia, & laudabiliter de Patria merearis, ut super benigna sorte Divinaque benedictione jubiles; id quod voveo serioque exopto! Vale. Dabam Jenæ d. XX. Julii 1689.

T.

PETRVS MÜLLERVS, D.

SOLI DEO GLORIA.

... ad dignitate con-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-
... velligis beatu p-

PETRVS MILLERVS, D.

SOLI DEO GLORIA

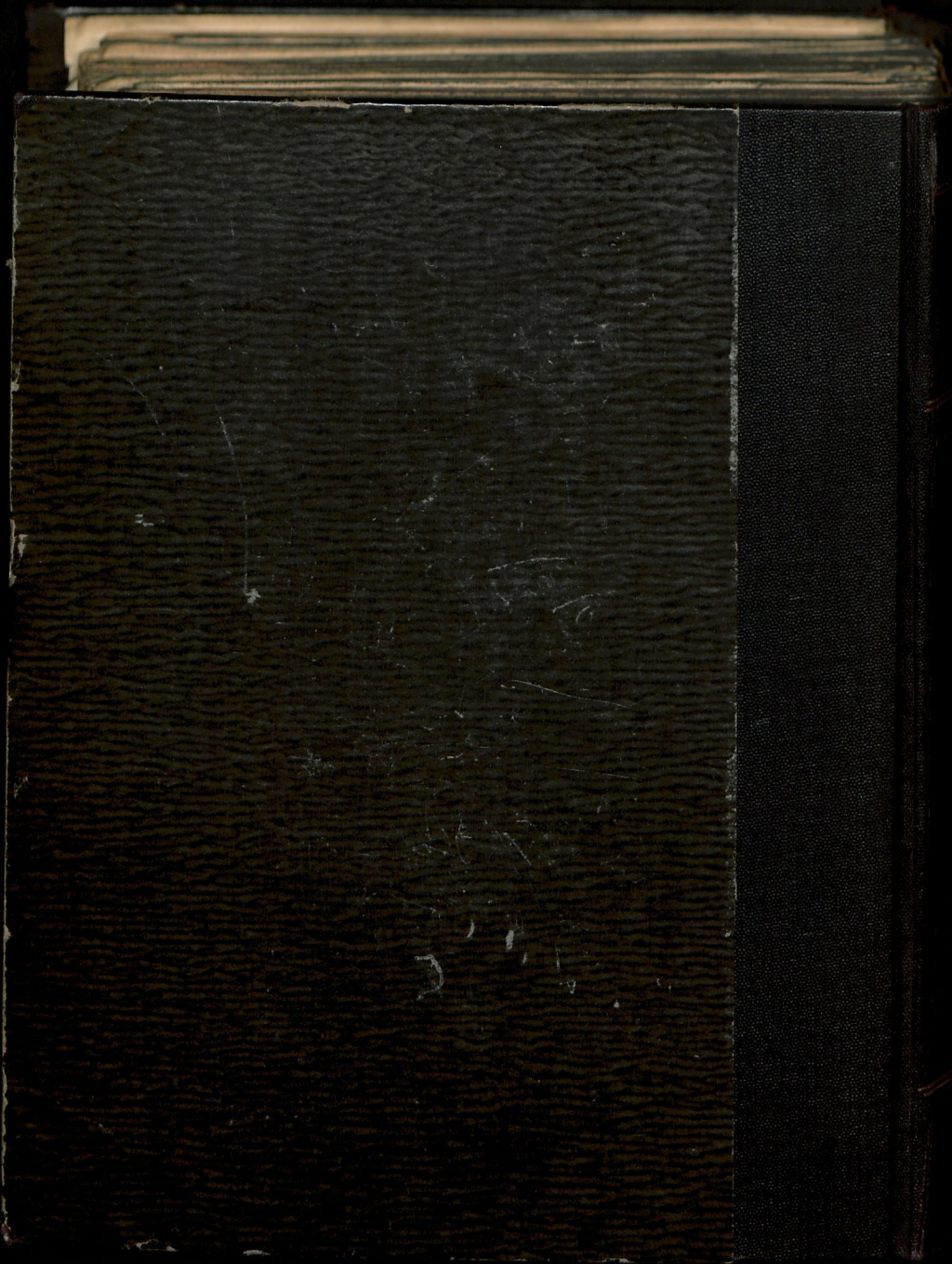

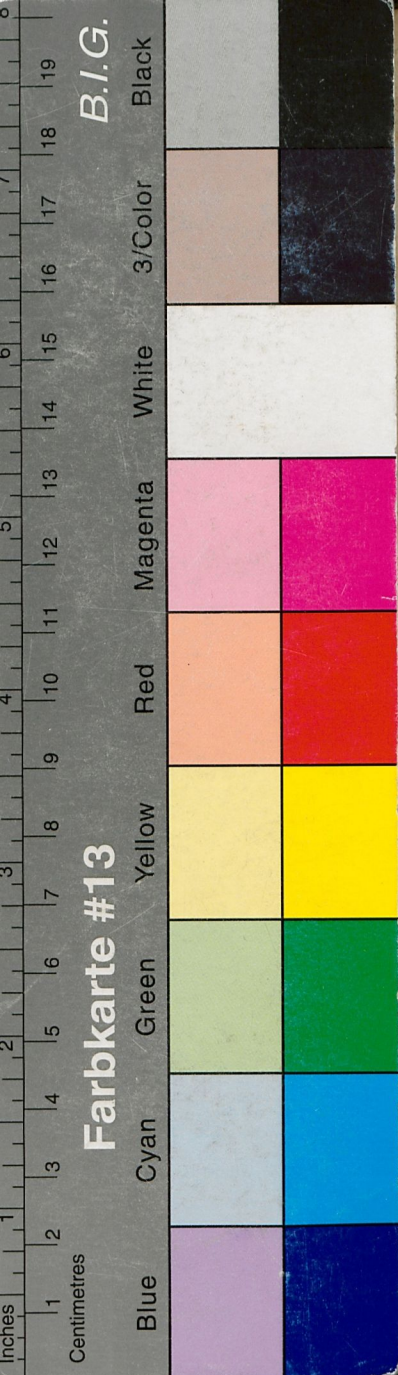
Jena, Diss; 1689 A-M

sb.

1017

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE
GANERBINATIBVS,

VVLGO:
Von Gan = Erbschaften,

QVAM
SVB PRAESIDIO
DN. NIC. CHRISTOPHORI
LYNCKERI,

ICTI IENENSIS CONSVMMATISSIMI,
NEC NON POSTEA S. R. I. EQVIITIS, ET S. C. MAIEST.
A CONSILIIIS IN AVLA IMPERIALI,

DIE XXVI. AVGVSTI ANNO CID IO C LXXXIX.

PRO LICENTIA
SVMMOS IN VTROVQVE IVRE HONORES DOCTORALIA
MORE MAIORVM CAPESSENDI,

PVBlicae SVBMISIT DISQVISITIONI
ERHARDVS WILHELMVS *Himmel*,
IENENSIS.

EDITIO IIL

IENAE,
LITTERIS IO. BERNH. HELLERI, 1747.